

રણછીડજીના ગરબા.

અને

આરતીઓ, પંદર તથા વિઠીરે.

શુદ્ધ કરી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

‘યુકસેલર-શંભુલાલ દોલતરામ.

મામુનાયકની પેળ-અમદાવાદ. મુ. ડાકોર-સુદર અગર

‘યુકસેલર-લલુભાઈ અમુલજી.

માણેચોક-અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ પહેલી

ધી મર્તેડ મુદ્રાલજી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં પા. ભીખાભાઈ જગનલાલે

છાપ્યું છે. રીચીરોડ-અમદાવાદ.

સંવત ૧૯૭૫ સને ૧૯૧૬

કીમત બે આના

રણછોડજીના ગરબા.

શ્રી ડાકોરના રણછોડજી માહારાજનો ગરબો.

(અલખેશ્વરી આંખે માત જોવાને જન્મ્યે.) એ રાગ.

છોગાળા છબીલા છે, રણછોડ રંગીલા;

કરી ખોડાણા પર મેહેર, હો મોરશીવાળા.

૨૬.

અકળ કળા અલખેલા તારી, પાર ન પામે શેશરે;

વેદ વીશારી વીશમય પામ્યા, સમજાયો નહીં લેશ રણછોડ ૧

મહા મોહોટમ મહારાજ તમારી, મુખથી કેમ કહેવાયરે;

સમુદ્રમાથી ચાંચ ભરે જેમ, પક્ષીની તરૂંશા જાય.

રણ ૨

મંદગતી મહારાજ મારી, મલીન માફ મનરે;

શરણે રાખો સામળીયા મને, જાણી તમારો જન

રણ ૩

દયારેકાંના વાશી રાય, રણછોડ તમારે નામરે;

ધણી દયા ગુજરાત પર કાધી, આળ્યા ડાકોર ગામ

રણ. ૪

ખોગાણાની ભકતી ભાવી, ભુદરજી ભલી તમનેરે;

અઢળક ઢળીયા ધરણીધર, દુર્લભ છે અગમ નીગમ.

રણ. ૫

ધન્ય ખોડાણા ધીરજ તારી, ધન્ય ધન્ય તારી માતરે;

પાતળીઓ પોતાના કીધા, હેતે ઝાલ્યો હાથ.

રણ. ૬

શીતર વગસ સેવા કરીને, સામળીઓ સમજાવ્યારે;

ડાકોરથી તો દારકાં માંહે, વરશે જે વ્રજુ ફેરા ખાવા.

રણ. ૭

કરમાં તુળશી વાવીને, જઈ ચતુરભુજને ચડાવી;

પ્રભુજીતો પ્રસન્ન થયા ને, દીલમાં દયા આવી.

રણ. ૮

અલખેલો ખોલ્યા એમ મુખથી, ખોડાણાની સાથરે;

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૩૬૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ સુધીયોગ્યતા ૦૧૨૫૧

વિષય ૬-૧ : ૩૨૧

- એકાંતે આતિ કચું, તે કાષ્ટ ન જાણે વાત. રજુ. ૯
- ધણા દીવસ તેં મારે કાળે, મોટું કષ્ટ કીધુંરે; રજુ. ૧૦
- વપુ તમારે વરધ થયું, તે જોઈ માર મન જીધું.
- તે માટે હું તારો સાથે, આવું તારે ગામરે; રજુ. ૧૧
- તારે ચરણે નથી ચલાતું, તે માટે તજવું ધામ.
- કચું માર માની કાલે, જાતું ડાકાર ગામરે; રજુ. ૧૨
- વેડેલ લાવ તું વાત ન પુટે, મનમાં ગમ્મી હામ.
- જોડાણો કહે બાપજી હું, વેહેલ કયાંથી લાવુંરે; રજુ. ૧૩
- મારે ઘેરતો નથી માહારાજ, કેમ કરીને આવું.
- મોહનજી કરે માગી લાવો, જેવી તેવી વેહેલરે; રજુ. ૧૪
- જાત જોવાનું કામ નથી, એ જોડી લાવો બેલ.
- જોડાણાને વચનજ આપી, વીઠાય કીધો વળતીરે; રજુ. ૧૫
- વનમાળી કહે તારે મારે, વાત આવી છે મળતી.
- વાર કહીને વીઠજીને, ચરણે પડયો કરજોડરે; રજુ. ૧૬
- લજ્જા મારી લટકાળા તમે, રાખજો શ્રી રણુછોડ.
- અતી આતુરતા અંગમાં ને, આંખો ડાકાર ગામરે; રજુ. ૧૭
- પાડોશીને પેરે કહી મારે, તમ સરખુ છે કામ.
- ઉપકાર માનું તમ તણો, જો આપો બળદને વેલરે; રજુ. ૧૮
- જાવું દવારકાં છેલો ફેરો, તીકમજીની ટેલ.
- પુરવાશી પાડોશી કહે બાપ, જેવી તેવી મળશેરે; રજુ. ૧૯
- જેમ તેમ કરીને જોડી, બાપ બાપ તાર ફળશે.
- એવું સાંભળી ઉઠ્યો પોતે, વાર કહી વેહેલ જોડીરે; રજુ. ૨૦
- વેલા કરતાં વનમાળીના; મંદીર પાછળ છોડી.
- મુગળી સહીકા હસવા લાગ્યા, કહતક સરખી વાતરે; રજુ. ૨૧
- જોડાણો તો આણે આંખા, લધ જવાને નામ.

વેહેલને ને બળદ બેતાં, હશે ને મુખ મોડેરે; રણ. ૨૨
અરે ભાઈ ભુતળમાં ન મળે, આવી બીજી જોડ
બોડાણો કહે હસો ભાઈઓ, હસવા સરખી વાતરે;
દમ્બર દમ્બજ કોઈ નવ જાણે, કેવું થાશે પ્રભાત. રણ. ૨૩
સંધ્યા થઈને સેન કરાવ્યું, રણછોડજીને રંગ બેરરે;
અડધી રાતે ઉઠ્યા પોતે, પ્રીતમે કરી પેર. રણ. ૨૪
નાળાં તોડ્યાં ભૂગળ ભાગી, આવ્યા મંદીર બહારરે;
બોડાણાની પાસે આવી, પ્રેમે કર્યો પોકાર. રણ. ૨૫
જગ જગ તું ઝટપટ કરીને, વિઠલ કહે વેહેલ જોડરે;
બોડાણો ઝબકાને જાગ્યો, દીકા શ્રી રણછોડ. રણ. ૨૬
ગદગદ કંઠે ગળગળી બોલે, ચરચર ધુન્ને અંગરે;
ગાવીંદજી દવે શી ગત થાશે, તમે રાખજો રંગ. રણ. ૨૭
બળદ તો બેસે ને ઉઠે, ચાલે નહીં લગારરે;
પ્રાતઃસમે તો પકડશે મુને, મારસે બહુ માર. રણ. ૨૮
જગજીવન કહે જોમ તેમ કરતું, ઝાંપા મુઘી કાડરે;
હાકીશ પછી હું હેત કરીને, માનીશ તારો પાડ. રણ. ૨૯
જોમ તેમ કરતાં ઝાંપા મુઘી, પાછલી રાતે પોહાંધ્યારે;
રાસ પડણો પોતે લીધો, બોડાણો માંહે સુતા. રણ. ૩૦
વેગે વેહેલ ઉડાડી પોતે, અંતરીક્ષથી અન્નબેલેરે;
હિમરેહને ડાકારની વચ્ચે, આણીને તે મેલે. રણ. ૩૧
બોડાણાને કહે જગજીવન, જાગી જોને વાતરે;
પ્રાતઃ થયો ઉઠ આજસ મેલી, જો આવ્યો કાંઈ ઘાટ. રણ. ૩૨
આંખ ઉઘાડી ઉઘ્ય જોયું, બોડાણે તેણી વારરે;
સામળીયા સીમાડો મારા, ગામ તણો ત્રીરધાર. રણ. ૩૩
અલબેલો ઉતરીયા હેઠે, લીંબ તજે લટકાગોરે.

- વીસરામ કોથો વાજાજીએ, થંભીને થાક ટાળો. રજુ. ૩૨
- લીંબડાનું લટકાળા તમે, એક ડાળ કીધું મીઠું. રજુ. ૩૫
- કર અડકાડી કડવાસ કાડી, તે સહ્યો નજરે દીધું. રજુ. ૩૫
- પાતળીએ ત્યાં પગલાં પાડ્યાં, પોતાનાં સાક્ષાતરે;
અઘાપી એઘાણી તેની, સરવે જાણે વાત રજુ. ૩૬
- એમ કહી અલખેલો આવ્યા, દડબડ ડાકાર ગામરે.
ખોડાણા પ્રત્યે એમજ ખોલ્યા, મને રહેવાને ઠામ. રજુ. ૩૭
- ધન્યધીર કહે ધામ તજ્યું મેં, તો સહ કાર્ધએ જાણ્યું;
મંદીરમાં મુજને નહીં દેખે, જ્યારે વાસે વહાણું. રજુ. ૩૮
- ધશમશ કરતા ધાધ આવશે, ગુગળી ધર વાળારે;
સામળીઓ કહે મુજને સંતાડી. તું ઝાલી ખેશને માળા. રજુ. ૩૯
- ગોમતીમાં ગોવીંદજી પેઠા, વાવમાં વનમાળીરે;
ગાળો દેતા ગુગળી આગ્યા, થોડે દીવસે અઘી. રજુ. ૪૦
- ખોડાણાને બાંધી લાવો, ગુગળી એમ ખોલ્યારે;
ખોડાણો ગોરસ લઈ મળવા, ગયા સહિના પેહલા. રજુ. ૪૧
- આવતામાં આંખ ચડાવી, ગુગળીએ વિકરાળરે.
ચોર તું કેમ ચોરી લાવ્યો, ભૂદરજી ભુપાળ. રજુ. ૪૨
- ખોલ ખોલ કહી બચ્છી માની, મુરછાંગત તે પાડ્યોરે;
અંગીકાર કરી અલખેલે, હરજીને દીસે ખાડા. રજુ. ૪૩
- ગોમતીમાં રૂધીર થયું તે, જાહેર જુગ મોઝારે;
એ એઘાણે અલખેલોજી, સોધી કહાડ્યા નીર બહાર. રજુ. ૪૪
- એ વચન ત્યાં જળવંત ખોલ્યા, હું હવે નહીં ત્યાં આવુંરે;
મુજ ખરોખર સોનું લઈને, કરો તમે મન બાવું. રજુ. ૪૫
- લાલચમાં લપટાયા સરવે, લોભમાં લેવાયારે;
સરકાર કરે પંચ મળીને, તાર તીરે લાવ્યા. રજુ. ૪૬
- સામાસામી લખી લઈને, ખોડાણો એમ ખોલ્યોરે;

એકુંતે અમળેલા સાથે, પ્રીતે પડદો ખોલ્યો.	રજુ. ૪૧૭
મહારાજ મુજ પાસ નથી, વાલ ફેરી વીંટીરે;	
મોનું નંદ્યે ગ્યામ બરાબર, ચીતમાં ચીંતા પેડી.	રજુ. ૪૮
ગોવીંદજી કહે ઘેર જઈને, ગંગાબાઈને પુછોરે:	
જવાવાલની વાળી છે, લાવો ક્યાં તમે ધરજો.	રજુ. ૪૯
ઘેર આવીને ગંગાબાઈને, વાત કહી વીસતારીરે:	
વાળી લખ વનમાળી તેડે, ગોવીંદની ગત ન્યારી	રજુ. ૫૦
તરત લઈને તોરે આવ્યા, વાળી રાખી પાસરે,	
લજ્યા રાખો લટકાળા હું, ચરણ કમળની દાસ.	ર. ૫૧
વડની ડાળે ત્રાસ બાંધ્યા, ત્રીકમળને તોળ્યારે:	
વાળી નમીને વાલમ કર્યા, પછી જે જે સૌકા બાળ્યા.	ર. ૫૨
ઝાંખા થઈને જગજીવનને, ગુગળી ગાળો દે છેરે;	
કાળા તુજમાં કપટ લયુ છે, જુક ઝાંજેરી ગહે છે.	ર. ૫૩
બાળપણે તેં મામો માર્યો, મથુરાં નમરી માંહરે;	
આજ લગી અમને અથડાવ્યા, હવે જઈએ ક્યાંય.	ર. ૫૪
પ્રભુ કહે પાછાં ફરો જાઓ, દારકાં મોજરરે:	
સ્વરૂપ માત્ર શેવંત્રીમાં છે, તે કહાડાં બહાર	ર. ૫૫
નીરાશ થઈ નીસાસો મુકી, ગુગળી ઘેર પધાર્યાં;	
શેવંત્રીમાં જઈને જોયું, પ્રભુ ત્યાં તો પધાર્યાં.	ર. ૫૬
મંવત બારને બારમાં, પ્રભુ બાજી કશી ન ગાખીરે;	
દયા કરીને ડોકારમાં આંગ, તે સર્વે પુરે સાખી	ર. ૫૭
વરસ પાંચશે અગનોતરા સુધી, અલબેલે એમ કાધુરે;	
ત્યાં લગી તો ગોમતી તીરે, સૌને દર્શન દોધું.	ર. ૫૮
અભેસંગ એક ગળ આંવ્યો, મારવાડથી મોટારે.	
પીલાજી શું પરપંચ કીધો, મનમાં મેલ છે ખોટો.	ર. ૫૯

- તેણે મન માન્યું મોહનજીનું, મંદીર તો આદરવું.
જગજીવનને જોગ મેળવવો, પરમેશ્વરનું કરવું. રં ૬૦
- કારજ કીધું જાણી વજર, રતનસીગને તેડે;
મોહનજીનું મંદીર મોડું, કરતું દીવસ થોડે. ર. ૧૬
- મંદીર કરીને મહારાજને, પધરાવ્યા ત્યાંથી પ્રીતિ.
સંવત સત્તર અંકાસીમાં, રંગીલો રંગ રીતે. ર. ૬૨
- માણેકઠારીએ મેળો કીધો, મોહનને મન ભાવેરે;
વૈજ્યવ વાજાંત્ર લઈ, સરવે સમાજે આવે. ર. ૬૩
- મોડું મહાત્મય જાણીને, જન સર્વે દર્શન આવેરે.
બેટ સામગ્રી સજીગાર સારા, સામળીઆને આવે. ર. ૬૪
- મેળો મહાભારત થયો તે, મંદીરમાં ના માયરે;
જગજીવનને જોવા તેતો; જન ઘણા ત્યાં જાય. રં. ૬૫
- ત્યાર મહારાજે મનસુખો કીધો, મંદીર મોડું કીજેરે,
ઉંચે આશને તમો બેસીને, દર્શન સૌને દીજે. ર. ૬૬
- ત્રાંબેકરને તરત કહ્યું તે, કાણું ન લાગી વારરે;
ડોકાર મધે તે દોડી આવ્યો, પુનાનો રહેનાર. ર. ૬૭
- આવીને અલબેલા કેરું, આરંભ્યું મંદીરરે;
સલાટ સારા શોધી કહે છે, વેગે કરજો વીર. ર. ૬૮
- કામ કરતાં કસર ન કરશો, પૈસો પુરો પાડરે;
ધનતો ધરણીધરનું સર્વે, સ્યામ મુસ્તક ગાડે. રં. ૬૯
- પાયામાં તો પથર પુર્યા, શીશું ઢાળ્યું સારરે;
મોહનજી મંદીર કીધું, સોભાનો નહી પાર. રં. ૭૦
- મહારાજનું મંદીર થયું, ત્રીજે વરશે તૈયારરે;
પ્રભુને પધરાવવા તણો, કીધો છે નીરધાર. ર. ૭૧
- સર્વે મળીને સામળીઆનો પાસે આવ્યા પ્રીતિરે;

- મહુરત નેવા મોટા નંશી, તેડાવ્યા રંગ રીતે. ૨. ૭૨
- મહુરત નેષ નેશી કહેછે, મંદીરમાં પધરાવોરે;
મોટું મહુરત આજ દહાડો, ફરી ન આવે આવો. ૨. ૭૩
- અલખેલાજીને ઉચકે પણુ, ખશે નહી તણ માતરે;
વીઝારી સહ વીરમે પામ્યા, ગમી િ સહુનાં ગાત્ર. ૨. ૭૪
- શું થાશે શામળીઆ મોટું, મંદીર મીથ્યા થાશેરે;
ત્રાંએકર કહે ટેક રાખજો, લજ્જા મારી જશે. ૨. ૭૫
- પુન્યદાન બહુ પેરે કીધાં, પાતળીયા પધંગવારે;
તોયે પણુ મોહન ના માને, મોટે મંદીર જવા ૨. ૭૬
- સાંજ પડી તે સૌકા થાક્યા, કાંઈ ન સુજો વાતરે;
અલખેલાને એમ ગમ્યું નહી, હેઠા પડીઆ હાથ ૨જી. ૭૭
- પ્રભુજીએ પ્રેર્યો પુન્વાશી, કાઈ બેઠ્યો આવી વાતરે;
જગજીવનને જોઈએ લાખ્યો, બોડાણાની જાત. ૨જી. ૭૮
- તેના કુળમાં કાઈ હોય તો, અલખેલોજી ઉઠેરે;
ખોળ કરીને ખબર મંગાવો, તો ત્રીકમજી તુડે. ૨જી. ૭૯
- સોધ કરીને સોધી કહાડ્યો, કુળ મધ્યેનો કોતરે;
જતામાં જગજીવન કેરું, મન રહ્યું છે મોહી ૨જી. ૮૦
- અલખેલાને અંગે અટક્યા, સંગે સધજો સાથરે;
અંતરીક્ષથી ઉઠ્યા અલખેલા, તે કોઈ ન જાણે વાત. ૨જી. ૮૧
- પ્રીત કરી પાતળીયો લદને, મોટે મંદીર આલ્યારે;
સીદાસન ઉપર શામળીયો, હરજી હેતે આવ્યા. ૨જી. ૮૨
- સંવત અઢાર અઠાવીસે, પ્રીત કરી પધાર્યારે;
સહુને સુખ આપ્યું શામળીયે, અંગે રંગ વધાર્યા. ૨જી. ૮૩
- બોડાણાનું બંદ જણાવા, વંશ બોલાવ્યા વાહાલેરે;
ત્રાંએકર તેને તેડીને, સરપાવ સારા આલે. ૨જી. ૮૪

- ડકાર કીધુ દારકાં, તે ત્રોકમજી તત્કાળરે;
 લવલવ મારી લેખે લખજે તમે પીતા હું બાશ. રણ. ૮૫
- સિદ્ધાસનની સોભા સારી, આરસનું માંહિ કામરે;
 મધ્યે મોહન તમે ખીસાજે, જંતવા સરખું ધામ. રણ. ૮૬
- ચરણ કમળનું ચીતવન કરતાં, ચીન ચીંતા ઓલાયરે;
 નેપુરને ઝાંઝર ધુધરીઓ, અંબલેલા લેવું બંલાય. ર. ૮૭
- પીતાંમર પીણ છે તેની, કસબની સુંદર કારરે;
 જડત્ર કંદોરો જંડે શોભે, ધુધરીનો ધમધાર. ર. ૮૮
- કસબી વાઘો કનક સરીખા, પટકો પીજો શોભેરે;
 લેહં. કસબની છેડા ઉપર, અલબેલાને ઓપે. ર. ૮૯
- ચારે હાથે ચતરજીજને, કડાં ચુનીયો વાળાં;
 સાંકળી અંબે સારી શોભે, બાજુઅંધ નખરાળાં. ર. ૯૦
- આંગળીએ અંગુડી ઉજવળ, વેદ અને વીટીરે;
 પોંચી સાંકળાં પાતળીઆને, મુખમાં મોરલી મીડી. ર. ૯૧
- મોતી માળા ત્રણુ તેવડી, અલબેલાને ઓપેરે;
 મોહનમાળા મોટી માંહે, ચરણે જઈને ઓપે. ર. ૯૨
- સોનાની સાંકળીઓ દોરે, ડુગડુગીયો માંહી ઝળકેરે;
 શંખ ગદા પદમને ચકર, ચારે હાથે ચળકે, ર. ૯૩
- ગળેઅંબ. ગળામાં સોહીએ, કાને કુંડળ મોતીરે;
 જડાવનું તીવ્રક જદુવરને, અખંડ જોત ઉઘોત. ર. ૯૪
- મુગટ મનોહર માંદારાજનો. જુગમાં ન મળે જોડારે;
 મધ્યે ચુનીયો ઝળકે ઝાજી, કડાંકીને તોરો. ર. ૯૫
- અદ્ભુત રૂપ કળામાં નાવે, એક રસના શું બાજુરે;
 અપાર તેનો પાર નથી, હું કેમ કરી ઝાંખુ. ર. ૯૬
- જેને જેવો જાંઘએ તેને, તેવો છે અલબેલોરે,

- ગવાય તેમ ગુણુ એના ગાગે, રંગ મળગો મેલો. ૨. ૯૧૭
- ધન ખોડાણા ધીરજ તારી, ઝળવતને તે આધ્યારે; ૨. ૯૧૮
- ગંગા મુનીને જે છે દુર્લભ, તે પ્રભુ તુજને સાધ્યા. ૨. ૯૧૯
- હાસરામાં હીક નીકળીયો, પ્રભુમાં પ્રીતેરે; ૨. ૯૨૦
- દુનીઆમાં તે ડંકા કીધો, ડંકારમાં રંગ રીતે ૨. ૯૨૧
- ચાર જુગમાં જણે થયો તું, ખોડાણો બલીહારી; ૨. ૧૦૦
- તન મન ધન તે ત્રીકમ ઉપર, સરવે નાખ્યુ વારી. ૨. ૧૦૧
- અલખેલને અરજ અમારી, એકાંતે તમે કેહાંરે; ૨. ૧૦૨
- અવગુણનો તો આંક નથી, તમે શામળીઆજ શેહેન. ૨. ૧૦૩
- નંત મોહન મનમાં જણોતો, જુગમાં ન મળે જોડેરે; ૨. ૧૦૪
- ત્રાહી ત્રાહી શંખાગત રાખો, રંગીલા રણુછોડ. ૨. ૧૦૫
- જે જે અવગુણુ જાણે તે પ્રભુ, મુજમાં ભર્યા ભરપુરે; ૨. ૧૦૬
- આળ કરોતો ઉડી જાઉં, જેમ આકાંતુ તુરે. ૨. ૧૦૭
- શામળીઆ તમે સામુ જુઓ, રનેહ ધની શામરે; ૨. ૧૦૮
- મન ફેરવો મોહનજી માર, સેજે થાએ કામ. ૨. ૧૦૯
- ચંચુ કમળમાં ચીતડું માર, તાણીને તમે રાખારે; ૨. ૧૧૦
- ધણી થઇ ગીરધારી મુજને, તરછોડી ના નાખો. ૨. ૧૧૧
- ખેડે કરજોડી ચંચુ લાગું, સો સો કર પ્રણામરે; ૨. ૧૧૨
- રણુછોડને તમે રાખો, રસીઆ, ખાના જાત ગુલામ. ૨. ૧૧૩
- રાય રણુછોડનો ગરબો જે કાંઈ, ગાશે પુનજુ પ્રીતેરે; ૨. ૧૧૪
- તે ઉપર રીજે રંગીલો, રસજલ થઇ રંગ રીતે. ૨. ૧૧૫
- સહુ મળીને સાંભળજો બાધ, કહુછું વારવારે; ૨. ૧૧૬
- જુલ્યા ચુક્યા માફ કરજો, કરતા છે કીરતાર, ૨. ૧૧૭
- સંવત અદાર અગનોતેરે, આઠમ આશો માસરે; ૨. ૧૧૮
- કૃષ્ણ પક્ષને રવીવારે, ગુણુ ગાય છે રણુછોડાસ. ૨. ૧૧૯

આલો જઈએ દર્શન કરવા ડાકોરમાં ડાકોર ખીરાજે છે;
 દીનોનાથ દ્યાળ દામોદર દર્શનથી દુઃખ ભાગે છે.
 પહેલું દુઃખ અમાનુષે ભાગ્યું શંખાસુગને મારીને;
 શંખ નારાયણ ખેટમાં બેઠાં, વેદ ભાગ્યા ચારવાળીને
 કચ્છવરૂપે સાગર મથીઓ, ચક્રે રત્ન બહાર કઢાડીને
 અમૃત તો અમરેને પાયું વિષ પાયુ વિષ ધારીને;
 વરાહરૂપે પ્રિય ભાગ્ય, આંધ નિરંજન આજે છે. દીનોનાથ. ૧
 પહાણની પતિપાળ પાળવા નરહની નરસંગરૂપ ધર્યું;
 હિંદુકરૂપ નખે વવેર્યો વિધિનું વાક્ય સફળ કર્યું.
 વામનરૂપે બળીને ચાંપ્યો, ઇંદ્રરાયનું કારજ કર્યું;
 છખીલો છડીદાર થઇ ઉભા, બળી રાજનું ભાગ્ય ભાગ્યું;
 ફરસી ગ્રહી નક્ષત્રી કીધી, જઇ કુકણ ખિરાજે છે. દીનો.
 અનેક દુઃખ દેવતાનાં ભાગ્યાં, રાજ રાવણ મારીને
 વિભીષણને લંકા આપી, પથરા પાળજ તારીને.
 કૃષ્ણ સ્વરૂપે કંસને માર્યો, ગોકુળમાં ગાચારીને.
 મોરલીમાં મહામોહ પમાડ્યાં ત્રણ લોક નરનારીને;
 બુદ્ધારૂપે જગન્નાથજી, જગમગ જોત ખીરાજે છે. દીનો.
 અકળ કળા નવ ખંડમાં વ્યાપી, ઘટઘટમાં તમે રમી રહ્યાં;
 ડાકોરમાં ડાકોર ખીરાજ્યાં, મોડાણાપર કરી દયા.
 ગંગાબાઈના ગુંજ વધાર્યા, સવાવાલથી ઓછ થયા;
 ભક્તી બાળી સારંગ પ્રાણી, ગુગળી પાછ ઘેર ગયા.
 માખણીયો આરો છે સારો, લીંબડો મીઠો લાગે છે. દીનો.
 ઉંચુ દેવળ ઉંચા શીખર, ઉપર ધન ફરફરે;

જે દરવાજો નોખત વાગે, રત્નાગર ત્યાં ગડગડે.
 ગોમતી નીરે સંગમતીરે, સંઘ આત્રીને પડાવ પડે;
 આઠ દહાડે શુકરવારે, વાલમનો વરઘોડો ચડે
 રણુછોડ રચીયો સૌમાં વસીયો, સૌને માથે ગાજે છે: દીનો.
 ઉત્તર દક્ષણ પુર્વ પ્રશ્નિમના લોક, વરસને આવે છે
 મોટાં મોટાં સંઘવી થઈરે, સંઘ ડાકોરમાં લાવે છે.
 નથણે નરખું હઈઠે હરખુ, રૂપ ઉપર જાઉં બલીહારી;
 શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ ખિરાજે, મદા ધરી છે ગીરધારી.
 સાકર માખણ તુળસીની માળા, રાય રણુછોડને ચડાવે છે;
 ઇન્દ્રારામના સ્વામી ભકતોને લાડ લડવે છે. દીનો.

મંગળાચરણ આરતિ ૧ બી.

રસભીના રાયછોડ. વસો મારી રૂઢીયામાં.
 મુખ સાગર શ્રી રણુછોડ, વસો મારી રૂઢીયામાં.
 પ્રાતઃસમે પ્રભુના મુખ નીરખી, આનંદ ઉર ન સમાયરે;
 સુરીનર મુનોવર વિહ વખાણે, નારદ સારદ ગાય. વસો.
 કોટી વદન છખી, મુખ પર વારી, અકળીત રૂપ અપારરે
 મંગળ રૂપ મનોહર હીસે; સેવક મુખ કંડાર વસો
 તાલ મૃદમ વીણા રસ વાગે, મુખ મોરલી ધનધોરરે;
 પ્રેમ કરીને પીધારસ બધુ, ગોપી ચંદ્ર કીશોર. વસો
 કચન થાળ કપુરે ભરી માહી, પાંચે જોત પ્રકાશરે;
 આરતી ઉતાડે મારા અવમેલાતી, રાધા રમણુ વીલાસ વસો
 અખે સીદી આગળ ઉભી, મુખથી રહી કરજોડરે;
 પ્રાણજીવન પરસોત્તમ સ્વામી, રાજ કરે રણુછોડ. વસો.

રણછોડાની આરતિ.

મારે દીવાળી થઈ આજ, હરી મુખ જોવનો.
 મારાં સરીયાં સેવકના કાજ ભવ દુઃખ ખોવાનો. મારે.
 આજ દીવાળી કાલ દીવાળી હરી જોયા મે ન્યાળીરે,
 સુંદીર મુખ જોવાને કાજે, આંખડી થાય કાળી, આજ.
 રત્ન જડીત સોનાની થાળી માંહી ભર્યો કપુરરે.
 આરતી ઉતાડૂ મારા અલખેલાની રવી ઉગમતે સુર. આજ.
 સાવ સોનાનો સુરજ ઉગ્યા દુધડે વરસ્યા. મેઘરે,
 રામ કૃષ્ણ પ્રભુ એટલું માગું સેવાને અર્થ દેહ. આજ.

આરતિ ૨ જી.

જે રણછોડરાયા જે રણછોડરાયા,
 આરતી ટીંજે મહારાજની. જોપે નવ માયા. જે રણછોડરાયા—ટેક ૧
 મોર મુગટ શીર ઝત્ર ખીરાજે, મણી માણક ચળકે. જોને મણી
 પૂર્ણ. જલુ મુગતાનાં, તોરાચરણ સુધી લળકે. જે રણછોડ. ૨
 પાદ કસુંખી ઝીણા સરખંધ, હોગાં જલુ ધનીયાં. (૨)
 તીલક લીલાટ હીરા માણક, મોતી જલુ ભરીયાં. જે રણછોડ. ૩
 કેસર આડ મકરાકૃત કુંડળ, દધી મુત બેઠે જડીયાં. (૨)
 એક કટાક્ષે બકુટી કેરાં, તણુ જોવન ધડીયાં. જે રણછોડ. ૪
 અમુલ વરતી આંખડી, ધર્યું ચુબક ગાલે, (૨)
 મુખારખીંદ તણી શોભા, કેસર છે ભાલે જે રણછોડ. ૫
 અમુલ્ય હીરા હોઠ ખીરાજે, કોટી રતી ચળકે. (૨)
 કૌસ્તુભ મણી કંઠમાં જોપે, માળા જલુ લળકે. જે રણછોડ. ૬

અનેક આભૂષણ રત્ન હીમનાં, પુષ્પની માળા; (૨)
 તુલસી હાર ચડાવે પ્રભુને, તે જન બહુ વાઝા. જે રણછોડ. ૧૭
 જરકશી જામે અંગે સોહે, વીવીધ બહુ જાતે. (૨)
 ઈંદ્રાદીક બ્રહ્માદીક સર્વે, રતુતી ખાતે. જે રણછોડ. ૮
 ચતુરભુજ પુરુષોત્તમ પુરણ અવીનાશી નામે, (૨)
 શંખ ચક્ર મહા પદ્મ ખીરાજે એવ દક્ષણ વામે. જે રણછોડ. ૯
 કટો મેખલા પીતાંબર ઉપર, બાંખ્યા છે પટકે; (૨)
 દીનાનાથ દીસે છે દયાળુ, અજબ બન્યો લટકે. જે રણછોડ. ૧૦
 ચરણ કમળ આનંદ સાગર, શેવક મુખકારી; (૨)
 જે જન આવી નીરખે પ્રભુને, દુઃખ કાપે જારી, જે રણછોડ. ૧૧
 છડી વાંસળી નેપુર ઓપે, નટવરને વેશે; (૨)
 ગોપ થઈને ગાયો ચારી, ગોપી રમ્યા રાસે, જે રણછોડ. ૧૨
 જે પ્રભુ આપ અનાથનો નાથ, તે ડંકપુર વાશી; (૨)
 ડાકાર નાથ થઈને બેઠા પોતે અવીનાશી. જે રણછોડ. ૧૩
 આઠ શીખર ગોડીધર ઉપર ચોધડીઆં વાગે; (૨)
 નોખત શબ્દ સુણે જે પ્રાણી, દુઃખ તેનાં જાગે. જે રણછોડ. ૧૪
 દર્શન દીનાનાથ દયાળુનાં જે આવી કરશે (૨)
 કોટી જનમનાં પુણ્ય પ્રાશ્રિત, તે પળમાં હરશે. જે રણછોડ. ૧૫
 આરતી એ પુરુષોત્તમ ફેરી પ્રેમ ધરી ગાશે, જે કોઇ પ્રેમ ધરી ગાશે.
 સુખ સંપત પામી તે પ્રાણી વૈકુંઠે જશે. જે રણછોડ. ૧૬
 ઇતિ શ્રી રણછોડરાય મહારાજની આરતીઓ સંપૂર્ણ.

શ્રી રણછોડજીની પંદર તથા.

સખી પડવે તે પ્રેમ રાખો ગીરધારી, બીજે તે બાળક લ્યોને બોલાવી,
 ત્રીજે હરી સાથે લીધી છે તાળી, કે રૂપાળા રણછોજી રામ,

ચાથે ચાંતાં મગડો અમારી પાંચમે પ્રેમ રાખો ગીરધારી.
 હઠે જીવીલાજી દ્યોને ઉગારી કે, રૂપાળા રણુછોડજી રામ,
 સાનમે આહેમ થાઓ તો થઈએ, આડમે અરજી તમ સાથે હરીએ;
 નોમે નવલા વેશ ન ધરીએ કે. રૂપાળા રણુછોડજી રામ.
 દસમે દીનાનાથ દદાડીરે મળીઆ, એકાદશી જળ ગોમતી નાહ્યા;
 દવાદશી વરતે મહાસુખ પામ્યા કે. રૂપાળા રણુછોડજી રામ.
 તેરશે તનડા તમ સાથે હર્યાં ચઉદ્ધે ભાવ્ય અમારારે ભર્યાં;
 પુનમે મુગટના દર્શન કરીએ કે. રૂપાળા રણુછોડજી રામ.
 દાસ હરીદાસ અરજ કૃષ્ણ, સદા મગનમાં ફરતો ફરજું,
 આતી ડોકોરમાં દર્શન દ્યો છો કે રૂપાળા રણુછોડજી રામ.

શ્રી રણુછોડજીની પંદર તથો

સખી પડવે પુરણ બ્રહ્મ, જે કોઈ જાણે;	
રૂડો રણુછોડજીનો ધર્મ વેદ વખાણે,	૧
સખી બીજે બોડાણોજી બોલ કહે છે એવારે	
રાખશોતો રહેશે તોલ, ઉપજે એવારે,	૨
સખી ત્રીજે તુલશીનાં વન, પ્રભુને પ્યારારે.	
હાથમાં વાવે હરીના જન, શોભે સારારે	૩
સખી ચોથે ચાલા જય વશમી વાટેરે.	
રૂદીયામાં રણુછોડરાય મળવા માટેરે,	૪
સખી પાંચમે પળ્યા પંથ તડકા તનમારે,	
સેવા કરે હરીના જન મારા મનમારે.	૫
સખી છઠે છાપાં અંગ ધણીનાં ધરીયારે,	

રાખે રૂઢીયા સાથે રંગ હવે મન હરીયરે,
સખી સાનમે સુંદર પ્રિયમ મેહન મળીઆરે,
હુંતો આવીશ તમારે ગામ દેરા ફળીઆરે.

સખી આઠમે વંડી વહેલ બળવંત ખેડારે,
પુર્વ દેશમાં થઈ છે મહેર પંથમાં પેડારે.

સખી નુમે નમવા નાથ રેણી રાખેરે,
સેવક સુતા સાંગીમાય હરી રથ હાકિરે:

સખી દશમે આવ્યા ડોકાર હરીરંગ રસીઆરે.

તે ઠેકાણે ઠાકાર બહાલો મારો વસીઆરે.

સખી એકાદશીના દન ગુગળી ઘેરારે

મધરાતે આવ્યા મહારાજ હેરણ હેરયારે

સખી બારશે ખાંધા છે માલ સેવકથી છાંનારે.

સોનુ તો સવાવાલ પુછમાં પાંખ્યારે

સખી તેરશે ગુગળી ઘેર પાખા ફરીઆરે,

મધરાતે આવ્યા મહારાજ કારજ શરીયારે,

સખી ચૌદશે ચરણામૃત પ્રેમે પીધારે.

હરી કંઠણ થયા નંદલાલ સંદેસા તે કાધારે,

સખી પુનમે પુજ થાય શોભા સારીરે,

દરશન કરવાને જાય નર ને નારીરે.

સખી પંદર તથો સાતવાર જે કાંઈ ગાશેરે.

તેને મળશે દવારકનો નાથ વૈકુંઠ જાશેરે.

ધતિશ્રી રણુછોડજના ગરબા વીગરે સપુણ.

